

Evropská demokratická strana

Evropskou demokratickou stranu jsme se rozhodli založit v létě 2008. U vlády byla Občanská demokratická strana, spolu s KDU-ČSL a Zelenými. Blížilo se české předsednictví Radě EU, blížily se volby do Evropského parlamentu a také dvacetiletí české demokratické transformace.

Přesto byla Evropa v nedohlednu. Stalo se z ní zařízení na cestování bez pasu, panák, který slibuje peníze a komplikuje přemírou byrokracie. President i vládní strana nadávali na Lisabonskou smlouvu, její ratifikace, stejně jako vstup do Eura a vážný plán vlády na ovlivnění Evropy byly v nedohlednu. O Evropě jako jediní mluvili socialisté, kteří se připravovali na masivní vítězství v krajských volbách. Atmosféra byla stravována nadávkami, negativní kampaní, nevyřešenými skandály a žádným vážným plánem, jak transparentně, s osobní odpovědností připravit vliv v Evropě, rozhodnout klíčové priority české evropské budoucnosti.

Rozhodli jsme se proto o opačný postup: co jsou klíčové atributy umístění a opravdového vlivu v EU? Evropský rozpočet, ekonomika, strukturální financování, evropské peníze. Evropský rozvoj, znalostní ekonomika, věda, výzkum a vzdělávání, evropská zahraniční politika a evropská bezpečnost. To jsou oblasti, do kterých má smysl v Evropě promluvit. Hledali jsme proto tváře, osobnosti, zkušené profesionály, kteří se svým profesním, osobnostním, zkušenostním a lidským zázemím stanou jasnou personifikací klíčových vlivových oblastí. Nositelem tohoto osobnostního projektu se stala EDS.

Podpisy pro registraci jsme sbírali počátkem podzimu 2008. EDS byla zaregistrována v listopadu, slavnostní ceremoniál uvádějící EDS na českou politickou scénu se odehrál v Café Louvre 26. listopadu 2008.

Listopad 2008 byl obdobím, kdy namísto vážných zodpovědných a promyšlených příprav na uskutečnění staletého snu naší země – ovlivnění Evropy k zajištění naší bezpečí a prosperity – se odehrávala kocovina z výsledků krajských voleb, ze zdravotnických poplatků, z privatizace liniových služeb, a hlavně z naprosto neomalených lží o Lisabonské smlouvě. A k tomu všemu kostka cukru. Arogance, pohrdání, nedostatek výchovy, odpovědnosti, obyčejné slušnosti. Bylo až hořko z vytrácející se evropskosti, z toho co chceme Evropě předvést, jak moc chceme zahodit vlastní kredit. A jak málo chceme využít opravdovou příležitost předsednictví k vlivu ve prospěch naší země, k potvrzení naší suverenity, našich národních zájmů.

V Evropě se sváděla těžká bitva o klimaticko-energetický balíček, šance pro zastavení nezvratných změn životního prostředí, strašlivých

nákladů pro budoucí generace, již hrozila energetická krize ruského plynu, a rostla krize automobilového průmyslu. Jednalo se o emisních limitech pro automobily, pro průmysl, leteckou dopravu. Jednalo se o legislativě 20-20-20 – dvaceti procentní snížení emisí do roku 2020, dvaceti-procentní energetické úspory a dvaceti-procentní nahrazení klasických zdrojů zdroji alternativními. Celá Evropa spěchala, aby to bylo schváleno ještě před českým předsednictvím, neboť to nebylo zárukou, že bychom takto vážné kroky v Evropě zvládli.

Čím víc se doma nadávalo, hořekovalo, strašilo, tím více bylo jasné, že myšlenka kultivace českého prostředí evropskými hodnotami, hodnotami evropské demokracie, snahou o co největší právní harmonizaci, a uskutečnění přijatého je myšlenka správná. S ní byla spojena také touha po osobní odpovědnosti, po pozitivním, racionálním přístupu.

Zakládající osobnosti a první předsednictvo

Proto bylo úžasné, že se ústředními jmény EDS postupně stali pan generál Jiří Šedivý, Věra Jourová, profesor Ivan Wilhelm, zastupitelka Jana Ryšlinková. Kromě nich se prvními členy předsednictva stali Andrej Pastorek, odpovědný za veškerou informatiku, IT, weby, servery a Václav Šrámek, odpovědný za veškeré financování strany. K zakladatelům samozřejmě patří také Eduard Hulicius, členem myšlenkového zázemí byl také sociální podnikatel Vojtěch Sedláček.

Kromě vysoké profesionality pro nás bylo moc důležité získat lidi z kamene, osobnosti krystalicky pevné, u nichž bylo jasné že je nezlomí nic, ani bombardování Jugoslávie, ani neoprávněné zatčení, nebo naopak život podřízený vědecké pravdě. Stejně tváře jsme začali hledat i v regionech: lidi otevřené, čestné, známé svým dobrým kreditem, profesionální výkonností, občanským přínosem. Tak se k nám postupně přidaly dámy z Opavy: Iva Kleinová, Eva Petrášová a Alka Zupová. Manažerky a sbormistryně dětského pěveckého sboru Domino, který zpívá snad ve všech evropských jazycích, v hebrejštině i japonštině. K takovým milým osobnostem od počátku patří také Ivanka Plíhalova, nekonečně dobrá herečka, zpěvačka a tanečnice plná energie a dobrého úsměvu z Olomouckého divadla. Další krásnou dámou, s dlouholetou politickou zkušeností a moudrostí se stala Dagmar Helšusová, bývalá náměstkyně primátora Liberce a ředitelka liberecké knihovny. Milých a úžasných tváří přibývalo – teoretička architektury Jana Tichá, Tomáš Císařovský, přednosta kliniky Vladimír Visokai, nejlepší odborník na operaci tlustého střeva v naší zemi, nebo šéfka SUJB Dana Drábová.

A poté přišli ti, kteří si nás našli, kteří pro nás začali pracovat, psát, počítat shromažďovat se: advokát rodiny Kinských mgr. Čapek, nebo pan inženýr Dlouhý, skvělý statistik.

Cíl EDS

EDS se vyčítala velká dávka účelovosti. Strana vzniklá pro jedno použití ve volbách do EP, strana pro zvolení Jany Hybáškové. O co nejvíce šlo a stále jde EDS doopravdy?

Naše generace strávila 20 let demontováním komunismu, ať již pasivní nebo aktivní resistencí. Dalších dvacet let jsme se snažili dostat do Evropy a na Západ. Geopolitické kyvadlo se bezpochyby podařilo vykývnout, železná opona je fuč, stali jsme se členy EU, NATO, dokonce jsme EU předsedali. Liberalizovali a privatizovali jsme, nastavili demokratickou ústavu. A přesto, a VÍME TO VŠICHNI, nežijeme v Česku jako v Evropě. Poměry v Česku nejsou poměry evropské. Míra korupce, nevymahatelnosti práva, potírání lidských práv, nevyřešené majetkové křivdy, přežívající relikty komunismu, korupce, korupce a korupce, nefunkční policie a justiční mafie, zpomalené školství a neefektivní zdravotnictví, pokleslá morálka a její ještě pokleslejší obraz v české kultuře, to jsme my, co to sladíme Evropě.

EDS jde proto o jediné: abychom žili v Česku jako v Evropě. Aby úroveň korupce byla jako v Dánsku a ne jako v Bulharsku. Aby české školství bylo jako německé, aby se zdravotnictví blížilo evropským poměrům, aby procento vysokoškoláků bylo evropsky srovnatelné, stejně jako životní úroveň. Aby české loterijnictví nebylo jen pračkou na špinavé peníze, aby výnosy zadržovala finanční policie, aby Česká republika plnila opatření v oblasti praní špinavých peněz a financování terorismu. Aby český venkov nebyl zaostalejší a smutnější než evropský.

Proto naším prvním cílem byly volby do Evropského parlamentu. Věřili jsme, že prostřednictvím Evropy, členstvím v Evropské lidové straně, v Evropě budeme moci dlouhodobě kultivovat české prostředí. Udělat z České republiky normální evropskou zemi, a tou není Itálie ani Řecko, ale je jí Dánsko, Nizozemí, Německo.

A na tomto cíli trváme.

Jen jsme si ve volbách od evropského parlamentu ověřili, že Češi už vlastně v Evropě jsou. Že to dokonce Evropě osladí. Že se totiž už Evropy nebojí. Že už nemají strach z toho, jestli v ní uspějeme nebo ne, jestli se tam budeme hodit nebo ne. To už jsem zjistili, že zvládneme. Evropa nás přijala, takové jací jsme. My teď chceme od Evropy ještě něco víc: My

chceme, aby nám potvrdila, že ne Finové nebo Britové, ale že My jsme ti správní Evropané. To, že profesor jaderné fyziky, člen evropské vědecké rady o Evropě něco ví a asi i do ní patří, je jasné. Ale my už se nechceme ohlížet za těmi, kteří jsou pracovitější, snaživější, vzdělanější, chytřejší. My chceme být bráni takoví, jací jsme. My si chceme potvrdit, že takoví jací jsme nejsme o nic horší než jiní. Že nám zkrátka nemá kdo co povídat, že v Evropě ob stojí stejně Andrea kterou miluje celá Praha (5), jako by obstál generál nebo profesor.

A to je to místo, kde je zapotřebí se pozastavit: je to opravdu pravda, že za těch dvacet let, je tato země vyčerpaná, unavená natolik, že už nechce žádný posun? Že jsem spokojeni s tím, jací jsme, s pátečními odjezdy na chalupu, s dovolenou v Chorvatsku, s papundeklovými domečky na předměstí? Že už nechceme víc jazyků, více vzdělání, víc inovací, větší dřinu?

Neodbytný pocit nedokončené společenské transformace, transformace právního vědomí, transformace bezpečnosti, vzdělanosti a otevřenosti společnosti v nás zůstal. Evropě jsme to osladili, jen koukala. Ani se jí netajil dech. Uprostřed finanční krize, plánů na kodaňský summit, plynové krize, jsme se na všechno vykašlali. Položili jsme vládu i předsednictví. Ukázali jsme jasně, že přihláška do EU nic neřeší. Země, která není vnitřně europeizovaná nemá v Evropě co dělat, Evropu neustojí, neunes ji.

Proto je potřeba Českou republiku europeizovat, změnit jí vnitřně. Zvýšit počet absolventů VŠ, jazykovou vybavenost, udržet zaměstnanost a životní úroveň zásadně zvýšit právní vědomí a vymahatelnost práva, omezit korupci, modernizovat průmysl, zvětšit podíl služeb a znalostní ekonomiky, zefektivnit sociální systém. K tomu je potřeba dodržovat evropské právo, přenášet jej do českého práva. A hlavně řídit se evropskými příklady, nevymýšlet již jednou vymyšlené.

Naší zemi je zapotřebí zajistit energetickou bezpečnost, omezit vliv energetiky na veškeré dění, ať již mluvíme o ČEZu, nebo Mostecké uhelné, nebo NWR. Je zapotřebí zastavit průšvihy v policii, podřídit ji demokratické kontrole, postavit FIPO, trestat nevykonné zkorumpované a slabé soudce, provést justiční reformu.

EDS a volby do EP

Volby do evropského parlamentu byly prohrou a zklamáním, samozřejmě. Ale také výzvou 78.000 kvalitních hlasů. To byly hlasy lidí, smýšlejících ne ve vzorci s Paroubkem nebo proti Paroubkovi, ale

européizaci ano nebo ne. Přesto, že EDS volby prohrála, došli jsme k následujícímu závěru:

Kampaň pro nás lidsky a občansky byla úžasná. Nikdo nikomu nerozkazoval, nikdo nikoho nehaněl. Byli jsme věcní, slušní a pracovití, byl to pro nás úžasný lidský zážitek. Za 6 měsíců existence, bez mediální a PR agentury jsme získali přes 70.000 hlasů – teoretické 3 mandáty v poslanecké sněmovně. Je to závazek, především závazek. A tak jsme se rozhodli pokračovat dál.

Evropská demokratická strana je moderní stranou volebního typu. Víme, že mnohým spoluobčanům se nechce do žádného organizovaného členství v politických stranách. EDS proto dnes, a byli jsme opravdu první, zavedla systém registrovaných příznivců. Kdokoliv se ihned může zaregistrovat, bude-li aktivní ve spolupráci s námi, zúčastní se našich setkání, porad, mítinků a jednání, získá postupné členství. Je možné, že mnohým se tento princip zdá nedemokratický. Čím slabší vazbu ke svým příznivcům máte, tím pečlivěji se musíte snažit vycítit jejich zájem i náladu. Nevyhovíte-li jejich zájmu, jedním klikem se odregistrují a je to. Databáze je odborně chráněna, údaje z ní se nesmí poskytovat, existuje se souhlasem Úřadu na ochranu osobních údajů. Členství vzniká pomalu a postupně, kraj od kraje, každý jeden člen zvlášť. Jen tak se zabrání zmařeným volebním sněmům, černým duším, hlasovacím a lidským manipulacím. Našimi klíčovými akcemi bude opět pokračovat v projektu Hovory o Evropě, probírat veřejně nejcitlivější evropská témata. Jsme stranou velmi internetovou v neustálém kontaktu s celou naší základnou příznivců. Hájíme ideály a hodnoty Evropy, chceme dokončit evropskou transformaci naší země.